

REGEERINGSBROOD.
In den Haag hadden de ambtenaren, belast met de invulling en verificatie der broodkaarten, reeds den eersten dag handen vol werk. Een onafgebroken stroom van gegadigden kwam zich aan het bureau vervoegen.

GEHEELONTHOUDERS-PROPAGANDA.
Zondag 16 Mei hield de afdeeling Amsterdam van de Nationale R.-K. Geheelonthouders-vereeniging van het R.-K. personeel van Spoor- en Tramwegen en van Gend & Loos een propagandadag.

een enkele eens luider jubel aanhief, kwamen bijkans alle handen gelijktijdig op zijn mond terecht als even zoovele sourdines.

„En nu aan den slag", beval Jaap, terwijl hij fluks den kurketrekker greep. Ook wij brachten onze zakmessen te voorschijn en velden onze kurketrekkers. In een oogwenk waren de glazen volgeschonken, en een ieder koos: Port of Sherry, of borrel. In eenige rad gefluisterde woorden werd Jaap toegedronken . . . ...

Als ware er niets geschied, met zoo onnoozele gezichten slopen wij ongemerkt de ontvangkamer weer binnen en

KONINKLIJK BEZOEK AAN ROTTERDAM.
H. M. de Koningin-Moeder bracht j.l. Woensdag een bezoek aan Rotterdam, waar door H. M. ook het van 't Hoff-monument werd bezichtigd.

verspreidden ons onder de menigte, om temidden daarvan een poosje ons te vervelen. Om oprecht te zijn, die menschen waren heel innemend en goedmoedig, hun gesprekken waren zelfs niet zonder verhevenheid, maar wij, mannetjes van de kletstafel, hadden niet den knobbel of het zintuig om hen te waardeeren. Af en toe verdween een onzer spoorloos, soms ook slopen eenigen gelijktijdig weg om in de kast van den overvloed zich een weinig te vertreden. En het aantal dergenen dat uitsneed vermenigvuldigde zich onrustbarend, en de duur van hun wegblijven werd beangstigend. Doch wat het zeerst ten hemel schreide, was onze aanwassende onverschilligheid of de geheel-onthoudende gasten onze onwettige slemppartij bespeuren zouden. Bij elken terugkeer werden onze gang en gebaren vrijmoediger, bij elk heengaan spraken wij onbevangener over het doel van ons tijdelijk verdwijnen. Om ons henen begon men te mompelen. Men rook lont, of eigenlijk: men rook alcohol, want allengs verspreidden wij een krachtig drank-aroom, hetwelk wien niet drinken dadelijk opvalt. Onze gezichten werden een weinig rooder, de toch al eenigszins schuwe gladharige maagden maakten zich nog smaller dan zij reeds waren als ze langs ons henen gingen, en bezagen ons daarbij met afgrijzen, als hadden wij een besmettelijke ziekte onder de leden. Veelzeggende blikken en gebaren van weerzin, van walging, van wanhoop, van opkomende waanzinnigheid werden gewisseld, veelbeduidende steken onder zoowel als boven water werden toegediend, maar het noodlottige van een dergelijken toestand was, dat hoemeer de verontwaardiging reden had om zich te luchten en zich ook luchtte, hoe minder wij, vlegelachtige jongelieden, ervan bespeurden.

En het publiek schandaal werd gansch en al voltrokken toen de zachtzinnige schoonvader, die door de dames erop was uitgestuurd om het tooneel onzer misdaden op te sporen, door ons met gejuich tot de onzen werd overgehaald. De goede man, zelf nog niet zoolang geleden bekeerd, zondigde uit zachtzinnigheid, evenals hij uit zachtzinnigheid glimlachte, en verder alles uit zachtzinnigheid deed. — „Drink uit, drink uit, Papa", zoo klonken onze verleidende stemmen, en de oude heer willigde zachtzinnig dit verzoek in.

„Geen ledige glazen, papa," ginnegapte Jaap met een breeden mondgrijns, — „geen leege glazen. Schenk in." — „Ledigheid is des duivels oorkussen," gilde een ander.

„Je blijft mensch," verontschuldigde zich de gelukkige schoonvader, terwijl hij zich opnieuw inschonk.

„Daar gaan jelui, vrienden," begon hij dan te toosten, en hij voelde zich gelukzalig.

„Hij is jong met de jongelieden" prees Jaap hem, terwijl hij hem voor het eerst (en misschien ook wel voor het laatst) van zijn leven over den bejaarden schedel aaide.

„Hoerah," joelden we — „driewerf hoerah voor Jaap en Jan .... Je heet immers Jan?" De eerbiedwaardige grijsaard bevestigde dit lachend, en een luid gejuich ontsteeg den jongelieden, die niet meer onder de gaspit bleven saamdringen, maar allengs de kast uitpuilden, en met een brutaliteit, een betere zaak waardig, schaamteloos door de gang, de vertrekken en portalen kuierden. .....

Lezers, ik schaam me eigenlijk om dit gruwelijk familieschandaal neer te schrijven, vooral omdat het waar gebeurd is en ik zelf erbij betrokken ben. En ik zal mij ook wel wachten u in onderdeelen het verloop van dit zoo te zeggen verloopen huwelijksfeest te schetsen. Ik volsta met de mededeeling dat een vriendelijke slaap zich kwam ontfermen over de boosdoeners, zij het ook op de meest ongepaste plaatsen, als de gang, de hangkast, den vloer in de ontvangkamer, de aanrecht in de keuken en erger nog, en zij terecht tot een aanfluiting voor de geheele familie en alle argelooze bezoekers waren; en ik durf uwe goedertierenheid in te roepen, o vriendelijke lezers, voor dit snoode misdrijf, dat eigenlijk zóó erg bedoeld niet was, en ik eindig met uwe vergiffenis ook voor mijzelven af te smeeken, u verzekerend dat ik me nooit of te nimmer meer voor zoo iets leenen zal.

Job Steynen.

A. C. v. WAGENINGEN † **MR. K. POTT †**
Op 78-jarigen leeftijd is te 's-Gravenhage overleden de heer A. C. VAN WAGENINGEN, oud-ass.-resident in Ned. Indië. — MR. K. POTT, een welbekende figuur in de sportkringen is op 30-jarigen leeftijd te Amsterdam overleden.

DE BEZORGING VAN „PANORAMA"

Waar de uitgevers en de redactie van „*Panorama*" al het mogelijke doen, zooals door 2 maal per week verschijnen, enz., om de abonné's steeds al het belangrijke nieuws zoo spoedig mogelijk te geven, stellen zij er natuurlijk grooten prijs op, dat ook de bezorging niets te wenschen overlaat. Mochten er derhalve geabonneerden zijn, die over het bezorgen *klachten* hebben, dan worden zij verzocht deze direct de Administratie van Panorama mede te deelen. Het adres is:

Administratie van „Panorama"
Doezastraat 1, 3, 5. Leiden.

OPENING VAN HET 3e BODDAERT-TEHUIS TE AMSTERDAM.
In de 2e Jan Steenstraat 102 is j.l. Woensdag het 3e Boddaert-tehuis geopend. Onder de aanwezigen bevonden zich o.a. burgemeester Tellegen, de dames Tellegen-Fock en Roëll, voorts verschillende dames-leden van het comité. Freule Boddaert heette de aanwezigen welkom en beschreef, hoe door de tehuizen de ouders nader tot het kind worden gebracht. Mej. A. Bouman van het 2e tehuis, herinnerde aan de goede zorgen van freule Boddaert voor het personeel en bood een vlag aan voor de Boddaert-tehuizen.